

“Lenin là một nhân vật chính trị gây nhiều tranh cãi và sự kiêu ngạo: xác ông ta vẫn nằm ngay tại trung tâm của đất nước là hiện tượng kỳ lạ của kỷ nhà m nhĩ”,

Vladimir Medinsky, đại diện cho Đảng Nga thống nhất tại Hạ Viện (Duma quốc gia) đã tuyên bố nh thế ngay trớc lễ kỉ niệm ngày mất của lãnh tụ của giai cấp vô sản toàn thế giới.

Còn những người cộng sản thì coi ý kiến của ông này là một sự khiêu khích. Genady Zuganov, lãnh tụ Đảng Cộng sản Nga, tuyên bố rằng đảng cầm quyền chỉ làm để mỗi một việc là phá hủy các bức tượng, thay tên đường phố và xúi tung huyết mô lên mà thôi. Tại p chí Nga xin công bố bài viết của nhà triết học và bình luận gia Arkady Maler về vấn đề này. (Là biên tập Russ.ru)

nh russ.ru

Ngày 20 tháng 1 đại diện của đảng Nga thống nhất trong Duma quốc gia, ông Vladimir Medinsky tuyên bố rằng vì sắp đến kỉ niệm ngày mất của Lenin cho nên cần phải đưa xác ông ta ra khỏi lăng và đem chôn: “Sắp đến ngày giỗ Lenin, mà những người cộng sản sẽ tổ chức kỉ niệm vì nó là năm chẵn, mặc dù chúng chặn gì hết. Tôi cho rằng năm nào chúng ta cũng phải nêu ra vấn đề là đưa xác Lenin ra khỏi lăng. Đây là công việc của những kẻ theo ngu tượng giao, rất nhà m nhĩ mà chúng ta phải thi hành trên quan trọng Đạo. Chẳng còn xác Lenin nào đó hết, các chuyên gia biết rằng chỉ còn lại khoảng 10%, số còn lại đã tiêu hóa và đã được thay thế hết. Nhưng vấn đề chính không phải là xác mà là tinh thần. Lenin là một nhân vật chính trị đầy tranh cãi và việc xác ông ta vẫn còn nằm ngay tại nghĩa trang ở trung tâm của đất là hiện tượng kỳ lạ của kỷ nhà m nhĩ. Nhiều người cảm thấy bối rối như khi những buổi trình diễn nhạc Rock diễn ra ngay gần thánh đường Vasilievsky, nhưng thậm chí chúng ta không nghĩ rằng đây là sự báng bổ đến hai lần: hòa nhạc trên khu nghĩa địa. Đây quả là công việc của quái sứ. Còn chúng ta thì đi trong nghĩ địa. Mọi người đều biết rằng Lenin không có ý định làm lăng cho mình, nhưng

ng&#i thân củ&#a ông, chi&# ông, em trai ông, mẹ&# ông đã ki&#ch li&#t chống lại i chuy&#n đó. Họ muốn mai táng ông bên củ&#nh mẹ&# ông ở Saint-Peterburg. Nhưng những ng&#i củ&#ng sa&#n chẳng thèm quan tâm tới i củ&#ng củ&#a chính lãnh tụ lần ng&#i thân củ&#a ông. Họ cần ta&#o ra một thân t&#ng, đóng vai trò củ&#a một tôn giáo và Lenin trở thành ng&#i thay thế cho chúa Giê Su. Nhưng chuy&#n đó đã không xảy ra đ&#c. Căn ph&#i chấm dứt s&# xuyên ta&#c như thế”.

Tuy nhiên, mặc dù đề nghị củ&#a Medinsky thể hi&#n quan điểm củ&#a đa số tuy&#t đối những ng&#i vẫn minh, những l&#c l&#ng chính trị hoàn toàn khác nhau, t&# dân chủ-xã hội, t&# do, ba&#o thu&# đến đa phân gi&#i trí thức và nhà th&# Chính thống giáo Nga đều đồng ý với ông, nhưng trong xã hội vẫn có những l&#c l&#ng chính trị kì qu&#c pha&#n đối hoặc phá hoại i đề nghị này bằng những luận cứ khó t&#ng nhất. Vì vậy cùng với nhiệm vụ đ&#a xác Lenin ra khỏi lăng còn có một nhiệm vụ nữa, đây là biên n h&# cho quyết định này củ&# về lí luận lần đầu đ&#c trong nhân thức củ&#ng dân, dù số ng&#i như thế là củ&#c kỉ không đáng kể.

Nếu Liên Bang Nga muốn đ&#c go&#i là nhà n&#c dân chủ, dù chỉ trên các khía&#u hi&#u, thì ban lãnh đ&#o củ&#a nó phải i gia&#i thích mô&#i hành động ng&# có ý nghĩa xã hội cho các công dân củ&#a mình, chính vì thế mà phải có bộ máy khoa giáo. Đ&#a xác Lenin ra khỏi lăng dĩ nhiên là một hành động có ý nghĩa xã hội rồi, vì xác củ&#a lãnh tụ phong trào củ&#ng sa&#n và lăng cũng như qua&#ng tr&#ng Đ&# và T&#ng Đi&#n C&#m Linh là những biên u t&#ng chính trị có ý nghĩa củ&#c kỉ to lớn đối với đất n&#c chúng ta và không chỉ đối với n&#c ta. Việc t&# chối tha&#o luận vấn đề này chỉ có thể đ&#c biên n h&# nếu những hi&#n t&#ng đó không có ý nghĩa biên u t&#ng to lớn đến như thế và nếu những th&# đang hi&#n di&#n tại qua&#ng tr&#ng Đ&# và chính qua&#ng tr&#ng này chỉ là những “công trình to lớn” như bất kì công trình nào khác.

Có vẻ như đối với nhiều ng&#i đ&#i di&#n cho chính quyền th&#i h&#u-Xô Viết thì s&# ki&#n đúng là như thế, bởi vì nếu không thì không thể nào gia&#i thích s&# ki&#n là lăng và xác Lenin trong lăng và những ngôi sao vàng trên các di&#nh tháp trong Đi&#n C&#m Linh và rất nhiều th&# khác vẫn còn tồn tại cho đến bây giờ. Logic củ&#a cuộc cách mạng t&# t&#ng hồi đầu những năm 90 t&# nhiên phải đ&#a đến việc t&# bỏ những biên u t&#ng củ&#a chủ nghĩa Bolshevik và đánh giá lại i mô&#t cách chính thức li&#ch s&# củ&#a n&#c Nga, nhưng trên thực tế đã không xảy ra quá trình phi củ&#ng sa&#n hóa vì rằng “cái đ&#ng” – do Yeltsin cầm đầu – giành đ&#c quyền l&#c vào năm 1991 không hề quan tâm tới bất kì t&# t&#ng nào, kể cả những t&# t&#ng biên n h&# cho s&# tôn tại củ&#a chính họ. Giới trí thức theo đ&#ng lối t&# do cuối những năm 80 và đầu những năm 90 nghĩ rằng việc sụp đổ chế độ Xô Viết sẽ dẫn tới chính quyền củ&#a những ng&#i trí thức theo đ&#ng lối t&# do, đ&# s&#c ba&#o đ&#m củ&# s&# thể gi&#i quan cho chế độ mới. Nhưng những ng&#i “t&# do” giành đ&#c quyền l&#c lại chẳng pha&#i là những ng&#i có học, càng không pha&#i là trí thức gì hết, cho nên cùng với quá trình phi

Tư tưởng hóa quyền lực của hội những năm 90 là quá trình phi tri thức hóa của chính nó, và đây chính là khuyết tật khuynh khiếp nhất của chế độ hậu-Xô Viết và cũng là nguyên nhân của tất cả những khuyết tật khác của nó.

Như vậy là việc xác của Lenin vẫn nằm trong lăng qua quá trình trôi nổi hai mươi năm (!) sau khi Liên Xô sụp đổ không phải là do anh họ những chính trị hay tâm trạng gì hết, mà là chính do

sự thiếu vắng những thành tố như thế. Còn những lí lẽ mà chính quyền thường xuyên đưa ra để gia vị thích cho hiệp hội tư tưởng kỳ quái này – “không xứng đáng để phê phán”, như người ta thường nói trong những trường hợp như thế – thì rằng công nhân là chính quyền không hề quan tâm.

Nói thật nhiều và đưa ra thật nhiều lí lẽ pha nạc, dù rằng tất cả những lí lẽ đó đều rõ ràng là vô lí, là cách ngăn chặn tốt nhất bất kỳ ý tưởng đúng đắn nào. Sau khi đã kêu gào như thế, những người đưa ra quyết định có thể cảm thấy mình không đúng, không phải là đứng trên lí trí và sự kiên định, mà đứng vào tình cảm. Những người ủng hộ cho việc tiếp tục giữ xác Lenin trong lăng tại quá trình Đổi đang tính toán như thế, vì vậy mà họ đã sẵn lòng nhượng bộ như vậy. Họ cho rằng việc pha nạc – không phụ thuộc vào tính thuyết phục của nó – sẽ tạo ra ấn tượng nhằm ngăn chặn quyết định tư tưởng chính như không thể nào tránh được. Và điều kì lạ là tất cả những phương pháp vô lí đó trên thực tế lại nhiều khi đạt được kết quả, vì đồng ý với ý tưởng đúng là một chuyên môn, còn tin tưởng vào sự đúng đắn của nó và nghiêm túc chứng minh rằng “trời cao đất thấp” lại là chuyên môn khác. Tác giả những dòng này muốn thỉnh thoảng làm chính cái việc như thế.

Trong những cuộc tranh luận khác nhau về việc đặt xác Lenin trong lăng có hai sự đi biệt mang tính nguyên tắc mà những người ủng hộ phương án đặt lại không thích nói tới vì họ sẽ

không cảm thấy thoải mái nếu chúng được làm rõ. Thứ nhất, sự đi biệt giữa vấn đề đặt xác Lenin trong lăng như là một xác ướp cân giũa và vấn đề đặt xác Lenin trong khu vực qua

trường Đo, dù là dĩ nhiên. Thứ hai, sự đi biệt giữa vấn đề là xác của “con người vĩ đại” đem ra trường chỗ đông người thì có đúng hay không và vấn đề coi Lenin là “con người vĩ đại” thì có đúng hay không. Theo mô thức nghĩa nào đó thì đây chỉ là cùng một sự đi biệt mà thôi.

Tư luận điềm cho rằng xác của “con người vĩ đại” phải được ướp và giữ ở chỗ nổi tiếng nhất của đất nước chắc chắn sẽ đưa đến luận điềm cho rằng nếu Lenin chính là “con người vĩ đại” đó thì xác của ông ta phải được đặt trong lăng như hiệp hội nay. Tư luận điềm cho

rằng Lenin là “con người vĩ đại”, thậm chí “vĩ đại nhất” trong số những người vĩ đại thì ông ta phải đứng ở chân trong khu vực qua ngưỡng ng Do, dù không phải trong tình trạng như hiện nay. Trong cả hai trường hợp chúng ta đều gặp phải những quan điểm trung thực, xứng đáng được trao

lời mô tả cách trung thực. So với hai luận điểm này, tất cả những luận cứ chống báng khác đều chẳng đáng kể. Xin xem xét từng luận điểm.

Luận điểm 1: “Vì Lenin là ‘con người vĩ đại nhất’ cho nên xác của ông phải được đặt trong lăng”

Y kiến cho rằng những người phản đối việc đặt xácศพ của Lenin trên qua ngưỡng ng Do là do người ta hoàn toàn không chấp nhận những hoạt động chính trị của ông ta gia đình rằngศพ xác “mô tả người vĩ đại” là chuyện bình thường và nên làm.

Nhưng theo truyền thống văn hóa châu Âu – đã t căn bản trên những quan niệm của Thiên chúa giáo và vẫn còn giá trị đối với Nga hiện đại – thì ý tưởng ng đặt xác mô tả người đã chết cho mọi người xem chỉ không phải là đem chôn là hoàn toàn dã man và là sự nhạo báng công khai đối với chính người đó. Cui việc đặt ra cho mọi người coi như thể là “vinh danh” thì chẳng khác gì coi phim ảnh khoả thân đứng trên phép lịch sự. Việc “triển lãm” như thế chỉ có thể được mô tả vài quan niệm người tu giáo uong hô mà thôi, nhưng điều này không chỉ trái ngược với Thiên chúa giáo mà còn mâu thuẫn với cả thể giới quan thế tục mà đa số công nhân tu và vẫn còn tiếp tục theo đuổi.

Ta có thể hỏi những người công nhân kêu gọi tiếp tục cuộc thí nghiệm hóa học đó với thân xác lãnh tụ của anh ta rằng thế giới quan của anh ta có phù hợp với những quan điểm nên

ta của chu nghĩa Marx-Lenin đến mức nào. Những lời phê phán của phe hữu trong thế kỷ XX có rất nhiều luận cứ sắc bén về việc chu nghĩa Bolshevik vô tình đã đi theo “chu nghĩa

đa thân mới”, chẳng lẽ những luận cứ đó đúng dẫn đến vậy hay sao? Hay đây chính là biểu hiện của giáo điều duy vật cho rằng con người tồn tại là do cơ thể còn tồn tại cho nên muốn

cho tên tuổi người đó sống mãi đến muôn đời sau thì phải đặt xác ông ta cho muôn đời sau?

Dù sao chăng nữa, bằng việc bỏ vào việc đặtศพ xác Lenin, những người công nhân hiện nay chẳng những chống lại truyền thống văn hóa chung của châu Âu mà còn chống lại

“thể giới quan

tiến bộ” của chính mình, và như thế, họ chính là biểu hiện của ngu tởng giáo mị. Đây là cách nói đến việc bỏ qua những điểm yếu kém mà không hiểu sao cái nhà nọ đã đến tuy tởng chuyên chính của sự vận hành gánh chịu. Như vậy là, luận cứ duy nhất cho việc giới nguyên thì thế của Lenin trong tình trạng hiện nay đưa vào logic của ngu tởng giáo và phải là là ngu hèn toàn thệ với chính thế giới quan của mình mới có thể vì những điều luận cứ đó mà thôi.

Luận điểm 2: “Vì Lenin là ‘con người vĩ đại nhất’ cho nên có thể không cần xác ông, nhưng ông phải được chôn cất trong khu vực quởng trọng Đ”

Vấn đề có thể coi Lenin là “con người vĩ đại nhất” hay không sẽ đến đến vận đề đánh giá tởng và sẽ nghi ngờ của phong trào Bolshevik, xã hội Nga hiện đã có đánh giá rất rõ ràng, chúng ta nên phải nói dài dòng làm chi. Nói cho ngay, phần bác bỏ một ý thức của những ngu c của sự vận hành và việc đưa xác Lenin ra khỏi quởng trọng Đ là phần bác trung thực nhất và vì vậy mà ý kiến ngu c lại cũng rất đáng để đem ra bàn thảo đây.

Ngoài của sự vận hành chúng ta thấy rằng đến của họ đã đưa ra cho nước Nga và toàn thế giới con đường phát triển đúng đắn nhất, đã giành và giữ được quyền lực bằng con đường đúng đắn nhất, cũng như đã xây dựng được trên lãnh thổ của Đế chế Nga trước đây một chế độ chính trị đúng đắn nhất. Nếu quá thật thì chúng ta, những người chúng ta, của phần công nhận rằng tất cả (hay phần lớn) các nhân của cuộc cách mạng của sự vận hành và không bỏ để có thể biến họ thành, rằng những người Bolshevik đã tiến hành trong suốt bảy mươi năm chính sách tiêu diệt nhất, còn tất cả những người của những người khác, hay không tích cực của họ – Bạch vệ, Kozak, trung nông lập trên, tất cả và trí thức ..v.v.. – đều là sai lầm và phải trả giá là xứng đáng.

Điều đó không chỉ liên quan đến những người của những của Nga mà còn liên quan đến tất cả các nhân của của sự bành trướng của chế độ nghĩa Bolshevik trên toàn thế giới – từ Đông sang Tây – mà Liên Xô và Đảng của sự vận hành Liên Xô nhất định phải chịu trách nhiệm, cũng như Mỹ phải chịu trách nhiệm và những chế độ mà họ đã thiết lập thì những người phải thu c vào họ. Trong việc đánh giá này, giới điếu của và – dù có thể đúng trong những trường hợp khác – là không thể chấp nhận được vì Đảng của sự vận hành theo họ tởng họ đã xây dựng xã hội lý tưởng và đã làm đổ biết bao nhiêu máu của người Nga cũng như những người không phải là dân Nga rồi, cho nên họ không thể không tránh bằng những câu nói chung chung theo kiểu “hàn toàn không thể hiểu được”.

Ngay khi cộng sản không chỉ muốn giữ quy tắc nhàn hạ và kinh tế cấp bách nào đó, như họ thường thích nói như hiện nay – họ đã đưa ra một thứ gì đó quan hoàn chỉnh và đã dùng giáo áp đặt nó cho xã hội, họ không tham gia trong những cuộc bầu cử trung thực và không sẵn sàng ra đi khi thất bại trong những lần bầu cử sau. Còn bây giờ, khi những người cộng sản đang trên quan điểm của phong trào dân chủ xã hội ôn hòa đang đi để nói với những người uất nào đó của cộng đồng trước kia của họ thì người nghe có cảm tưởng như đây là sự dối trá trong truyền hay là chứng minh trí tuệ nghiêm trọng vậy. Thí dụ như khi xảy ra các vụ đang để lại các sự kiện Moskva, cộng sản lập tức tuyên bố rằng Liên Xô “xung đột giữa các sự kiện đã được giữ quy tắc” và nên học theo Liên Xô.

Còn gì sự như Liên Xô xung đột sự kiện đang như đã được giữ quy tắc – người ta không tham gia trong những cuộc bầu cử đang để công khai giữa người Nga và những người dân tộc chủ nghĩa không phải của Nga, những đưa Liên Xô ra làm thí dụ cho nước Nga hiện nay là không phù hợp. Đang như những người cộng sản hiện nay đã quên mất rằng những “thành tựu” có thật và không có thật của họ trong Xô Viết là do chúng được giữ bằng những biện pháp khủng bố quá đáng, đây là nói theo tiêu chuẩn của nền văn minh châu Âu thế kỷ XX, những biện pháp lúc nào cũng tỏ ra xung đột giữa chính quyền Xô Viết và bộ phận có thể duy trì xã hội. Liên Xô không có xung đột sự kiện không phải là vì xung đột đã được loại bỏ mà là do mọi biện pháp hiện của chủ nghĩa dân tộc, Nga cũng như không phải Nga, đều bị đàn áp một cách khốc liệt, không chỉ các phong trào dân tộc bị cấm đoán mà vì nguyên tắc văn hóa dân tộc cũng như bị kìm hãm hiện chứng cộng sản nào cũng đều bị diệt trừ ngay từ trong truyền thống.

Vì vậy mà những người kêu gọi quay lại với Liên Xô cần phải chấp nhận những hạn chế, không có những hạn chế như thế thì họ trong Xô Viết, cả trong lĩnh vực vật chất lẫn tinh thần đều không thể nào đang vững được. Chỉ có những người như thế mới có thể cách báo về việc gì là lăng Lenin trên quần thể truyền Đệ mà thôi, những tìm đâu ra một người như thế, như là khi người ta đã quên sự đang mất của những tiến nghi của xã hội từ do hiện đại, và họ sẽ rất bất bình nếu bị tước đoạt những tiến nghi đó?

Trong khi đó những người cộng sản bị rõ rằng luật của của họ từ những cộng sản như một báo về việc gì là lăng Lenin trên quần thể truyền Đệ nếu hiểu lầm thì cũng chỉ gây xúc động cho một nửa của tri của họ, mà sự người Marxist-Leninist trung thành thì ngày càng ít đi. Vì vậy mà họ mới sẵn sàng những luật của chứng có tính chất cộng sản gì hết, lúc thì họ giữ vững làm người theo phái từ do lo lắng cho “quyền con người” và “tự do ngôn luận”, khi khác họ lại đóng vai những người tân-báo thể quan tâm đến “cội nguồn lịch sử” và “ý thức dân tộc”. Từ đó mới xuất hiện hai luật đi kèm khi quần chúng chứng kiến việc đưa Lenin ra khỏi quần thể truyền Đệ – một là “lịch sử” và thứ hai là “kỹ thuật”.

Luôn có thể ba. “Lenin là ‘mặt phẫn của lịch sử’, do ‘cá nhân’ đứng lên trên quy trình Đ, vì vậy cần phải giữ nguyên nó”

Hiện nay đây là luận cứ được sử dụng nhiều nhất trong việc bảo vệ mô hình biên độ của chủ nghĩa Xô Viết. Vì tình thân yêu nước trong xã hội ta mà nhiều lần Bolshevik cho nên

hầu như đều có những người Bolshevik bám vào luận cứ này và nó liên “đi vào quân chúng”, đến mức được ngay cả những người có thái độ chống cộng sử dụng. Dĩ nhiên đó là một điều

không phải là niềm tin mà là thái độ vì tin rằng cái ác được biên độ vì đã là lịch sử đòi hỏi người ta phải có một quan điểm lịch sử mà không phải người nào cũng sẵn sàng công nhận. Thái độ này không rõ ràng hơn những có nhiều người chia rẽ – “chúng ta” (đất nước, dân tộc, sắc tộc...) là giá trị chính của lịch sử và dĩ nhiên vì vậy mà “chúng ta” bao giờ cũng đúng, ngay cả khi do lỗi của chúng ta mà có những chuyện xảy ra thì chúng vẫn được biên độ vì đây là “của chúng ta”.

Chính cái logic này đã làm cho nhiều người cánh hữu và bảo thủ công nhận “sự thất bại của chủ nghĩa Bolshevik và những người yêu nước Nga càng trách cứ nước Nga trong việc để

xảy ra những sự kinh hoàng thời cộng sản thì những người cánh hữu và bảo thủ càng biên độ cho quá khứ đó. Cách lý luận như thế sẽ dẫn tới sự phụ nhận hoàn toàn mọi giá trị phổ quát và rơi vào quan niệm phi đạo đức theo kiểu Machiavelli hay Nietzsche

Mọi nhìn thì có thể tưởng tượng là việc bàn thảo những chuyện như thế là hoàn toàn xa rời cuộc tranh luận về biên độ của chủ nghĩa Bolshevik, nhưng trên thực tế chúng lại có liên quan mật thiết với bản chất của các cuộc tranh luận đó. Bất kể biên độ nào cũng được dùng để thể hiện một cái gì đó, thế mà lẫn cùng với xác Lenin lại là biên độ mang tính chính trị và xã hội, được dùng để thể hiện những tư tưởng chính trị và xã hội xác định, mà những tư tưởng này lại được chúng ta bỏ đi một cách thuyêt và giá trị mà xã hội chúng ta không biết được đó phải theo.

Nếu mô hình Lenin qua quy trình Đ thể hiện sự toàn vẹn của phong trào cộng sản thì điều đó cũng có nghĩa là chúng ta công nhận thành công đó. Còn nếu mô hình của Lenin trên quy trình Đ có nghĩa là “sự tồn tại quá khứ” thì có nghĩa là chúng ta không đánh giá quá khứ đó và cho rằng tất cả mọi cái ác trong lịch sử của chúng ta đều được biên độ bởi vì rằng chúng là của “của chúng ta”. Vì vậy vẫn đề hoàn toàn và không bao giờ là quên và sót quá khứ Xô Viết như những người cộng sản thích trách móc thế giới nói, vấn đề chỉ là trên cơ sở thể gì quan mà chúng ta đang có hiện nay, tiến hành ĐANH GIA

quá khế mô t cách khách quan về mắ t đạ o đứ c mà thôi. Li ch s cu a nố c Nga Xô Viết đ ng nhiên là mô t phân cu a li ch s Nga, nghiên cầ u càng nhiều thì càng tốt, và trong quá trình nghiên cầ u pha i s du ng tất cả các tài liệ u và quan điệ m hiệ n hữ u, kê ca quan điệ m cu a nhữ ng ng i cô ng sa n.

Hãy đề cho nhữ ng ng i cô ng sa n sa n gia i thích mô t cách để hiệ u rằng tất cả nhữ ng na n nhân cu a ho , t nhữ ng đ a tre trong gia đĩnh Nikolai II đến ng i Kulak và Kozak cuối cùng

đều là nhu câu cu a li ch s , rằng năm 1937 cân pha i giết tất cả nhữ ng ng i theo phái Totskist mà còn pha i giết tất cả nhữ ng ng i phái hữ u u ng hõ chính quyền kiệ u nh Ustrialov

hay Florensky, rằng tất cả nhữ ng ke t đạ o mớ i đều đe doạ s tồn ta i cu a chính quyền Xô Viết hay đây là do Solzhenitsyn hay Shalamov bi a ra, rằng mỗi mô t vi cha cổ, mô t nhà khoa ho c, nhà triết ho c, nhà văn, nhà quay phim, nghệ sĩ ... bi đàn áp và bi thu tiêu đều là “tr ù ng h p đầ c biệ t” hay là “quá la m đi a ph ng”.

Nh vậ y, vấn đề không pha i là quên mà là đánh giá, và khi chúng ta de p mô t bấ t kỳ nào đó cu a Lenin thì không có nghĩa là chúng ta quên ông ta mà là chúng ta đánh giá về mắ t đạ o đứ c hoặ t đờ ng cu a ông ta. Nếu không làm nh thế thì cũng đ ng nga c nhiên khi ng i Ukraine đ ng t cho Bandera hay Shukhevich, cũng nh Đứ c có phong trào đòi đ ng t Hitler. Ta i sao đây không pha i là “li ch s ’ và “thái đ tôn tro ng cha ông”?

Ngoài Lenin, trên qua ng tr ù ng Đạ c, chõn nhiều ng i cô ng sa n và nhữ ng ng i x ng đáng khác, vì vậ y không hiệ u là sẽ chõn cất ho ra sao”.

Đề đ a xác Lenin ra kho i lắ ng và de p chính cái lắ ng thì không cân pha i đờ ng đến nghĩa trang cô ng sa n – về mắ t kĩ thuậ t thì nó không pha i là tr ù nga i và chỉ có nhữ ng ng i rất muốn ca n tr ù việ c gia i quyết thì mớ i đầ t nhiệ m vụ thấ nhất phụ thuộ c vào nhiệ m vụ thấ hai mà thôi. Chỉ có xác p cu a Lenin nằm trong lắ ng và ng i ta đã xây mô t cái lắ ng dành riêng cho ông ta, nó hoàn toàn không phụ thuộ c vào nghĩa trang còn la i. Vấn đề chõn ông ta ở đâu và chõn nh thế nào cũng không pha i là không cân tha o luậ n, nh ng trứ c hết cân pha i làm rõ – vấn đề không pha i là xác ông ta sẽ không đầ c quan tâm và không ai cân nắ a, thậ c ra có rất nhiều thế lậ c quan tâm t i ông ta, Đạ ng cô ng sa n và các doanh nhân đầ m o i lo i sẵn sàng kinh doanh thân xác ông ta. Ví vấn đề đ a xác Lenin ra kho i qua ng tr ù ng đo quan tro ng h n vấn đề đ a đi đâu, cho nên vấn đề này không thể tr ù thành lậ c ca n chu yếu và cân pha i nhữ rằng nhữ ng ng i cô ng sa n còn bám lấy vấn đề này nh là c hõ i cuối cùng đề bao hoa về đề tài này nắ a kia.

Tác gia những dòng này cho rằng chẳng gì sai nếu Lenin sẽ được chôn cất bên cạnh mẹ của ông ta tại nghĩa địa Volkovoi ở Petergurg, đây là cách gia đình quyết tốt nhất và hiếm có người công nhân nào có thể bác bỏ được. Giữ bao nhiêu -cánh hữu đưa ra rất nhiều ý tưởng kỳ quặc về cách xử lý cái xác, nhưng chúng ta phải là những người thực tế – không ai đi ra ngoài hay dùng súng đạn để bác bỏ thân xác ông ta xuống biển. Ý tưởng biến xác Lenin thành mô-tơ điện kinh doanh, dù rất có lợi cho nhà nước, nhưng hoàn toàn phi đạo đức và trái với đạo đức của Thiên chúa giáo.

Nhưng người công nhân có thể tiến hành việc chôn cất, chính phủ có thể thả họ ra khỏi nhà tù và người trong bộ nội vụ và các hội viên của bộ công an quá trình này. Dù thế nào thì chính phủ cũng không có trách nhiệm các hội viên của bộ công an chôn cất một cách quá trình nghiêm trọng, vượt ra ngoài tiêu chuẩn tối thiểu của việc chôn cất, phù hợp với luật pháp hiện hành. Liên bang Nga không thể là Liên Xô về mặt pháp lý, nhưng không thể pháp lý không có nghĩa là không thể và ý thức hệ và không có ai trong số những người cộng sản quy định hiện nay phải có trách nhiệm tôn trọng người thành lập ra cái hệ thống mà sự sụp đổ của nó lại là kẻ thù của họ chính Liên bang Nga.

Dĩ nhiên là người chôn cất Lenin sẽ trở thành địa điểm hành hương của những người công nhân trên khắp thế giới, nhưng người dân Peterburg chỉ không phải trung tâm Moskva thì vấn đề thôi. Cần phải có cách tiếp cận riêng với từng di hài ở chân tường Điện Cẩm Linh hay ngay trong chính bộ công an này. Có thể rằng những người công nhân cho công nhân như rằng họ phải của Lenin, còn những người dân thì công nhân, những người có ý nghĩa đối với lịch sử Nga nhưng không liên quan gì đến họ thì công nhân công nhân, từ Igor Kurtratov, Mstislav Keldysh, Sergey Koroliov đến Vasily Chkalov, Yuri Gagarin và các công nhân lãnh trong cuộc Chiến tranh Vệ quốc vĩ đại thì cần phải chôn cất một cách long trọng nhưng với mức độ xứng đáng nhất đối với họ. Vì vậy cùng thì cần phải nói không chỉ về Lenin mà về toàn bộ cái nghĩa trang công nhân đó cũng như vậy đó không chỉ là bộ thân Lenin mà là họ thì công nhân và thế giới mà ông ta đã thực hiện và vậy còn làm nên của ta cho đến tận bây giờ.